

JAVA-BODE.

NIJWS- HANDELS- EN ADVERTENTIE-BLAD VOOR NEDERLANDSCH-INDIE.

A^o. 1853.

Zaterdag 3 Maart.

N°. 18.

Prijs per halfjaar voor Batavia ..... f 12.50
" " " " Java ..... " 15.—
" " " " Buitenbezittingen ..... " 17.50
De betaling geschiedt vooruit. — Brieven franco.

De JAVA-BODE verschijnt op Woensdag en Zaterdag van elke week, vóór posttijd.

De prijs der Advertentiën met darselver herhaling is zestig duiten voor de vijf woorden, behalve het zegel.

Benoemingen.

Civil Departement.

ONTSLAGEN:

Ervol, uit zijne betrekking, onder toekenning van wachtgeld, de opziener van het zout-hoofddepôt te Kandanghauer (Cheribon) P. A. Lijks.
Op zijn verzoek, cervol, uit 's lands dienst, onder toekenning van pensioen, de boomwachter bij het departement der inkomende en uitgaande regten, gestationeerd aan de rivier Lemampir (Soerabaya) F. G. Bruus.

BEHOEFT:

Tot advocaat en procureur bij het hoog-geregtshof van Nederlandsch-Indie, mr. H. Jacometti.

Militair Departement.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, cervol, uit Zr. Ms. militaire dienst, onder toekenning van pensioen, de luitenant-kolonel der infanterie A. H. Reibach.

Marine-Departement.

BIJ DE GOUVERNEMENTS SCHOENERS EN KRUISBOOTEN.

BEVORDERD:

Tot 1 gezaghebber, de 2 gezaghebber P. H. van der Wedden.
Tot 2 gezaghebber, de 1 stuurman D. K. E. M. Schlundt Bodien.

Advertentien.

De directeur der producten en civiele magazijnen maakt bekend, dat op Vrijdag 18 Maart aanstaande, door den resident van Soerabaya, ten zijnen kantore, publiek sal worden uitbesteed, den overvoer naar Timor eener hoeveelheid van 400000 ned. ponden steenkolen, en zulke tweeledig, als: a. voor het geval de steenkolen van Soerabaya, b. voor het geval dat zij van Banjermassing zullen worden vervoerd.

De directeur der producten en civiele magazijnen, brengt bij deze kennis van het algemeen, dat de gewone dagelijkse post tussen Batavia en Bandoeng, voortaan, te rekenen van Maandag 7 Maart, uiterlijk ten half vier des namiddags van hier naar Bandoeng zal voortduren, zoodat de met dien post te verzenden brieven minstens voor twaalf ure des middags, bij het post-telegraphisch bureau bezorgd moeten worden.

De resident van Samarang maakt bekend, dat Donderdag 31 Maart aanstaande, 's morgens ten 10 ure, ter secretarie dier residentie zal worden gehouden eene uitbesteding voor de levering voor rekening van den sultan van Sumanap gedurende 1853, ten behoeve van den hofschakel, van de volgende kleedingstukken:
1850 blauwe linnen buisjes met roode kragen.
1850 lange witte linnen broeken.
1850 blauw lakensche mutsen met roode banden, en
1850 stellen koperen knopen.

Aan de mans lidmaten der Protestantsche en Evangelisch-Luthersche gemeenten van Batavia, wordt bekend gemaakt dat, van den eersten Maart 1853 tot den daarop volgende twaalfden April, in de kerk van de Willemkerk en in die der Buitenkerk, van 's morgens tot 's namiddags twee ure, ter inzage liggen eene Projectie van Verreiking der beide gemeenten, door eene gecombineerde vergadering der beide kerkeraden met de diakenen ontworpen, en door die vergadering met algemeene stemmen aangenomen; ten einde genoemde mans lidmaten in staat te stellen om, binnen den voorschreven termijn van zes weken, hunne bezwaren, zoo zij er zijn mogten, met eigenhandige onderteekening bij hunne respectieve kerkeraden te brengen.

Gedaan in de gecombineerde vergadering van 25 Februarij 1852.
De Voorzitter,
J. G. G. BIERHAUS.
De Secretaris,
A. A. T. MOUNIER.

PROJECT-ACTE.

van vereniging der hervormde en overige protestantsche gemeenten van Batavia met de evangelisch-luthersche gemeente aldaar, gratis te verkrijgen bij de H.H. W. van Berckel Bih, W. Retgers en G. Warner.

Vendutien.

Op Maandag 7 Maart 1853, voor het woonhuis van den weledelen heer J. Campbell, door John Pryos & Co., van eenen bijzonder netten en goed gecoördereerde inboedel, engelsche rijtjigen, goed loopende paarden, waaronder twee spanse sidney-paarden en eene fraaie sidney-merrie, een dames-rijpaard, eeny-koeijen met kalveren, een fraaie stier, enz., enz. Op Zondag 6 Maart te bezichtigen van 's morgens 9 ure tot 's namiddags 1 ure.

Op Woensdag 8 Maart, voor het commissiehuis van Vaupel & Co., van diverse koopmanschappen.

Op Woensdag 9 Maart, voor de woning van de Inlandsche vrouw Sariapa bintie Taip, op Kampong Bandoeng, van bendie- en rijpaarden, diverse huismeubelen, en wat verder te voorschijn zal worden gebracht.

Op Donderdag 10 Maart, voor het commissiehuis van A. van Ommen en co., van diverse negotiegoederen, 100 vaatjes puike grasbiter, lijnwaden, koperwerk, theestervies, Engelsche zadels, enz.

Op Vrijdag 11 Maart, voor het lokaal de Zon, op Molenvliet, door E. S. Voute, makelaar, van diverse negotiegoederen, paarden bendies, wagens, meubelen; benevens eenige executie-goederen; en om 11 precies, ten overstaan van eene commissie uit den landraad der stad en voorsteden van Batavia, bij wege van executie, vier vastigheden, toebehoorende aan wijlen den Inlander Jamlie, Brahm Mochamat Saleh en den Inlander alferis Abdul Moeet bin Abdul Hamiet.

Op Zaterdag 12 Maart, des morgens ten 10 ure, in het lokaal der Beurs, voor rekening van het gouvernement, van eene hoeveelheid van 40,000 Mexikaansche dollars, en zulke bij kavelingen van 1000 stuks.

Vertrekende Personen.

H. W. van Woelderem en familie.

De overste A. H. Heibach en echtgenoot naar Nederland.

G. Kinder en familie.

Mevrouw H. ter Meulen geb. Meijer verlaat Java: hare gemagtigde zijn de heeren Pripper van der Stoek en Paine, Stricker en co.

Mevrouw de wed. Reitenbach, geb. Ville; gemagtigde de heer van Walij, te Samarang.

Aangekomen Vreemdelingen.

Van 28 Februarij tot en met 3 Maart 1853.

Rotterdamsch Hôtel. H. J. Bake, van Soerabaya. — Van Bandoeng: J. van Bandoeng, van Bandoeng. — P. van Wijbe, van de reede. — M. C. van Vreeland, van idem. — P. J. G. A. Smeets, van idem. — P. Dibbets, van idem. — W. H. P. van Oords, van idem. — Jhr. A. Meijer, van idem. — P. Giebels, van idem. — A. Smith, van idem. — J. Bronne, van idem. — J. L. Nierstrass, van idem. — Abresch, van idem. — Smith, van Singapore.

Hôtel der Nederlanden. J. van Beest Holle, van Nederland. — L. Goeshier, van idem. — de Haes, uit het hospitaal. — Bunnik, van de reede. — Dr. Bouter, van idem. — De Vriese van idem.

Marine Hôtel. C. Boers, van Batavia. — E. von Linden, van Newport. — H. Quarles van Ufford, van de reede. — M. Quarles van Ufford, van idem. — L. P. M. von Pestel, van idem. — J. B. A. de Jong, van idem.

BATAVIA.

Batavia's ingezetenen mogten op den avond van gisteren getuigen zijn van een heerlijk feest.

Het sedert eenigen tijd aangekondigde vocaal en instrumentaal concert voor de noodlijdenden te Banda, ten gevolge der aldaar geheerschte aard- en zee-beving, had in het lokaal van den Schouwburg plaats.

De vele zitplaatsen der zaal waren reeds zeer vroeg digt bezet, en het was gewis allen, die Batavia sedert jaren kennen, een hoogst opvallend, doch niet minder aangenaam schouwspel, zoo velen daar verenigd te zien. Nimmer toch was ter deser plaatse een concert of toneelvertooning zoo sterk bezocht als het concert van gisteren avond.

Keurig waren de nieuwe decoraties door de zorg van den heer Kinsbergen aangebracht, terwijl de buitengewoon smakvolle versiering met vlaggen en festoenen, den heer C. Deeleman, die zich daarmee wel had willen belasten, alle eere aandeed.

gedaan hadden en nog niet regt wisten, wat zij eigenlijk koopen zouden. Antoon sprak weinig en dit om dwalen beviel hem niet lang. Hij drong dus zijn vader, om te vertrekken, toen stofwolken, die zich aan den gezigtelinder verhieven, en het dof rollen van naderende wagens de aandacht der dorpbewoners tot zich trokken.

Men trad uit de herbergen en winkels, om den uit Mexico komenden trein voorbij te zien gaan. De ossen trokken met langzamen matten tred zwaarbepte voertuigen, welke zich weldra langs de rivier in eene rij schaarden. Terwijl de aanvoerder van den troep eene tot het afladen zijner katoenenballen en peltierijen geschikte plaats zocht, omringden hem de kooplieden en deden hem bod op bod, daar ieder gaarne spoedig met hem een koop had gesloten. De ossendrijvers, met de eene hand op hun langen priktok leunende, met de andere de horens hunner dieren houdende, wachtten, dat men hun het teeken tot afladen gevee zou. 't Waren lange, klooeke mannen, van het hoofd tot de voeten in hertevelen gekleed. Zij spraken een weinig spaansch, een gebroken engelsch en nog slechter fransch, doch waren de taal der wilden volkomen meester, wat den Creolen niet belette, hen te verstaan. Weldra vernam men van hen, dat de Comanchos, de meest gevreesden onder de Indianen der wildernis, huone rooftogten tot in de vlakten van Texas hadden uitgestrekt, zich thans tusschen Nagochoches en Santa-Fe bevonden, en hun loop tot

Een niet alledaagsche geestdrift bezieldde toehoorders en uitvoerders. Opzigtens deze laatsten zouden wij hoogelijk kunnen roemen de welgelukte quartetten der Lieder-tafel Aurora, het keurig Clarinet-spel van den heer Coelens; de meesterlijke fantasie voor de haut-bois op een wel bekend thema van den componist zelve, den heer Guinti d'Albani; het gemiale viool-spel van den heer Olyve; de gevoelvolle piano-concertante van de heeren Ryckmans en Deeleman; de vocale opvoeringen van Mevrouwen.....; doch wij durven geene namen meer noemen en in geene bijzonderheden meer treden, waar al de uitvoerders, en wel niet het minst het gezamenlijk personeel der Maatschappij van Toonkunst in al hare harmonie-stukken, doch vooral in de nette en à-plomb uitvoering van het eindstuk — Ouverture de la Muette de Portici. getoond hebben hunne schoone taak voor dezen avond te begrijpen en weten ten uitvoer te brengen.

Eere aan allen, die tot het bereiken van het weldadige doel dezer bijeenkomst, hunne muzikale gaven, hunnen tijd en hunne zorgen hebben ten offer gebracht, doch vooral zij de algemeene dank gewijd aan de geëerde directie van dit concert, en aan de heeren orchestmeesteren L. H. Deeleman en F. H. Tiedeman, en wij achten ons gelukkig te kunnen mededeelen, dat de opbrengst ruim f 8000,— hebbende bedragen, deze algemeene deelneming hun voorzeker de vleijendste voldoening schenkt voor hunne pogingen ten behoeve onzer ongelukkige natuurgenoeten, en die zulke schoone vruchten hebben afgeworpen.

Onze broeders in de Molukkos zullen het intusschen ontwaren dat, wanneer felle rampen hen treffen, de talenten niet begraven en de milddadige harten en beursen der ingezetenen van Indie's hoofdstad niet gesloten blijven, indien het geldt om zoo veel doenlijk, het ondergane leed te helpen lenigen en verzachten.

— Van Tjandjoer dd. 4 Maart ontvingen wij heden het volgende bericht:

Den toestand van den HoogEerwaarden heer P. M. Francken, bisschop van Colophon, apostolisch vicaris in Nederlandsch-Indië, die dagelijksch in beterschap toenam, heeft op eergisteren een ander aanzien gekregen.

Zijn HoogEerwaarde is wederom door eene hevige koorts aangevallen die met groote aanvallen gepaard ging. Gisteren heeft zich die koorts, ofschoon in mindere mate herhaald, en bij het afzenden van dit bericht laat zich de toestand eenigzins gunstiger aanzien. Zijn HoogEerwaarde is ten uiterste verzwakt.

De WelEerwaarde heer van der Grinten; is van de koorts bevrijd en neemt dagelijks, ofschoon langzaam, in beterschap toe.

— Men meldt van Passeroean:

In de Samarangsche Courant van den 29sten Januarij 11. komt een verslag voor van eenige proeven, te Samarang door een scheepsocter genomen met de zoogenaamde Electriche Biologie, onder anderen in een gezelschap ten huize van den Resident aldaar. Dezelfde scheepsocter, later te Pasoeroean komende, heeft ook daar, op dringend verzoek van velen, dezelfde proeven genomen, en wel in de Societeit de Vrijheid, alwaar een zeer talrijk gezelschap heeren en dames, ter bijwoning daarvan was bijeengekomen. Hoewel niet alle proeven even gelukkig slaagden, wekten de meesten toch aller verbazing in hooge mate op. Wij bepalen ons tot deze eenvoudige vermelding, vermits de Europeesche nieuwswijzen reeds zoo vele en uitvoerige berichten hebben medegedeeld omtrent de Electriche Biologie en den schier ongelooflijken invloed, die men door haar op den menschelijken wil kan oefenen.

— Onlangs deed zich te Passeroean een voorbeeld van schijndood voor. De inlandsche vrouw Ngalmah, oud 26 jaren. stierf den 4 Februarij 11., des namiddags ten 3 uur. na eene ziekte van ongeveer negen maanden. Haar moeder, Bok Boebot, die haar oppastte, liet ter-

DE BEERENHUIS (vervolg.)

V.

Zes maanden later, in het begin des zomers, trokken de drie Canadianen weder naar het dorp. Ditmaal wachtte de planter hen niet aan den rivierkant op, bereid om hen in 't voorbijvaren op te houden; hevige koortsen waren dat voorjaar in 't gansche land uitgebroken, en hij was met zijne dochter naar hooger gelegen streken verhuisd. Vele families waren zijn voorbeeld gevolgd en hadden zich in de bosschen begeven, om de vreesdrijvende pest te ontgaan, die de vlakten ontvolkte. De heerschte eene drukkende hitte; de Canadianen roeiden zoo digt mogelijk langs den oever, om in de schaden der groote boomen te blijven. Bij de landingplaats van het dorp aangekomen, legden zij hun vaarttuig vast en zochten zoo schielijk hunne zaken af te doen. Ze wilden haast maket om weer naar hunne hut terug te komen, doch hoe konden zij zich uit de magazijnen losrukken, waarin men alles vindt, spiegels en kled, laarzen en vioolsnaren, zijden stoffen en buffel- en glaswaren en hoeden, waar men den grog naar de kust afziet, met uitnodiging, om daaruit toe te komen. En bittendien had men immers met zoo veel kennis en oude kennis te spreken. De zon was haar nabij, toen de drie Canadianen nog niets af-

aan de Sabina dreigden voort te zetten.

Daar de grens naar de zijden der mexicaansche provincien zeer slecht gedeekt was, moest deze tijd den volkplanters wel eenige bezorgdheid inboezemen. De jonge lieden lachten wel over zulk eene vrees, die zij als ingebeeld voorstelden; doch de anderen, op vroegere herinneringen steunende, hielden toch tot het geloof over, dat de wilden wel tot zulk een aanval in staat konden zijn. Ook de oude Faustin deelde in 't gevoelen zijner tijdgenooten en voer af in een staat van spanning en opgewondenheid, welke enkele voortteekenen van koorts zeer verontrustend maakten. Van lieverlede gaf de aanblik der wouden hem nogtans zijne gewone kalmte terug, en toen hij, vergezeld van zijn krachtig tweetal, zijne hut weder betrad, kon hij niet nalaten uit te roepen: «O mijne zoons, wat is het schoon hier!» terwijl hij tevreden blikken in het rond wierp.

Eenige dagen verliepen, zonder dat het door de Mexicanen medegebrachte bericht zich bevestigde. Op zekeren morgen echter werden de bewoners van het dorp plotseling door een levendig geweervuur uit hun slaap gewekt. In een oogenblik was de militie wel gewapend onder de aanvoering harer officieren op de been en bereid, om den vijand te ontvangen. Weldra verbreide zich het gerucht van hoeve door het geheele canton. Iedereen te vlugten; sommigen wilden zich in het gebergte verstoppen, anderen sloegen voor, naar het dorp te trekken en

stond de afwezige bloedverwanten roepen, die de vrouw werkelijk gestorven vonden. De toebereidselen voor de begrafenis werden gemaakt met den spoed, die de inlanders daarmede gewoonlijk aan den dag leggen. Maar wie schetst de verbazing en schrik dezer eenvoudige lieden, toen zij, te midden hunner bedrijvigheid, *Ngali-mah* uit haren doodslaap zagen ontwaken en om drinken vragen! De gewaande doode sprak hare bloedverwanten aan, zeggende: dat zij met sterven op hunne komst had gewacht, en hen vergeving vroeg; indien zij hen vroeger welligt leed had aangedaan. Daarna bleef de liederes eenigen tijd zwiigende liggen; — een uur later was zij werkelijk dood.

BELGIE.

Het ontdekken van goudmijnen is sedert eenigen tijd aan de orde van den dag. De vruchtbare grond van Henegouwen heeft daarin ook niet ten achteren willen blijven en zich dezer dagen als goud bevattende doen kennen. Het Belgisch Californie is ontdekt.

De heeren *Souvenois* en *Donck* van *Bergen* hadden eenige heivelden, behoorende tot de gemeente van *Masnuy St. Jean* gekocht; deze gronden om latende werken om ze voor de bebouwing geschikt te maken, had men zoo diep gegraven, dat men de zoogenaamde tuf door was. Tot hunne groote verwondering vonden zij eenig glinsterend metaal, dat zij voor koper aanzagen. Gelukkig door die ontdekking, bragten zij eenige stukjes bij een *Chimist* om er de waarde van te kennen. Maar hoe steeg die verwondering ten top, toen zij van dezen vernamen, dat het echt en zuiver goud was; een goudsmid, bloedverwant dier heeren, verzekerde dat het van eene zeer fijne gehalte was en bijzonder geschikt tot het vergulden van zilveren snuifdozen. Het is wel niet noodig te zeggen, dat die, zulk een rijk voortbrengsel afwerpende grond onmiddellijk werd om en om gewoeld; een groot aantal werklieden werd daartoe gebezigd, en die ongelukkigen, die het gebrek al zeer nabij waren, konden reeds 15 tot 20 francs daags verdienen.

Wanneer dit slechts den eenigen uitslag dier ontdekking was, zou het reeds eene groote weldaad voor de arme bevolking genoemd kunnen worden, maar men verzekert buitendien, dat de goudlaag, hoezeer niet uitgestrekt, evenwel met vrucht en voordeel bewerkt kan worden.

Ostende, 9 December. Bijna had er bij de aankomst in onze haven van H.H. K.K. H.H. de prins en prinses, kinderen des konings, komende van *Portsmouth*, een groot ongeluk plaats gehad.

De tijdig dier aankomst, eenige uren te voren bekend geworden, had een ongeloofelijke menigte personen naar den havendam uitgelokt; een groot aantal bevoorregte nieuwsgierigen verdrong zich op het hoofd.

Het was ongeveer middag toen het stoomschip de *Topaas*, onder het bevel van kapitein *Picart*, en het geleide van den zeeofficier *La Hure*, de haven van *Ostende* kwam instevenen.

Het havenhoofd, half van steen, half op palen gebouwd, was tot de ontvangst der vorstelijke personen ingerigt. Een detachement van het 5 Regim. van linie, onder het bevel van den majoor *de Calonne*, bevond zich daar, gelijk ook de stadsoverheid en de officieren van het garnizoen om de kinderen des konings plegtstatig te ontvangen. De laatsten stonden op het steenen gedeelte van het hoofd, terwijl het houten, door eenige manschappen, en *haye* geplaatst, en een vijftigtal nieuwsgierigen bezet was.

Toen de *Topaas* het hoofd genaderd was, werd er van dat vaartuig eene looze brug tot aan het einde van het hoofd gelegd en met tapijten bedekt. H.H. K.K. H.H. verschenen op het dek en maakten zich gereed om onder de levendigste toejuichingen op het hoofd te stappen, toen de afwezigheid van den luitenant kolonel *van Moerkerke*, adjudant der prinses, bespeurd werd, zijnde die hoofdofficier nog in de hutten om de laatste bevelen tot ontscheping der goederen te geven.

Men deed den adjudant roepen en uit deze omstandigheid werd een voor de prinses gelukkig oponthoud geboren, want nauwelijks verscheen de luit. kol. *van Moerkerke* op het dek en maakten de prinses zich gereed de stoomboot te verlaten, of een geweldig gekraak deed zich hooren; het houten gedeelte van het hoofd stortte in en al de personen, zich op hetzelfde bevindende, vielen in zee.

Een algemeen geschreeuw van schrik steeg op; ieder geloofde dat de prinses in zee waren gevallen en het gerucht daarvan verspreidde zich weldra onder de menigte.

Gelukkig was er echter niets van aan. Alleen heerschte er eene verschrikkelijke verwarring in de haven; het geschreeuw der personen die in het water spartelden, de pogingen der met den dood worstelenden, dat alles verwekte een akelig tooneel, waaraan men de prinses en vooral de prinses, die er hevig door aangedaan was, wilde onttrekken. Maar de hertog *van Brabant* weigerde zich te verwijderen en wilde het dek niet verlaten, alvorens hij de zekerheid had ver-

kregen, dat alle middelen tot hulp, in de haast bijeen gebragt, met een gunstigen uitslag waren bekroond.

Eenige oogenblikken daarna ontscheepten de vorstelijke personen iets verder en vertrokken zij dadelijk langs den spoorweg naar *Brussel*.

Ter naauwernood daar aangekomen, liet de hertog *van Brabant* door de telegraaf berigt inwinnen of de redding afgevoeren en niemand het slagtoffer van dat ongeluk geworden was, en toen Z. K. H. de tijding had ontvangen dat er geene levens te betreuen waren, gaf hij last 200 francs ter beschikking te stellen van de stadsoverheid om de eerste hulp aan de gewonden, waaronder er eenige zeer zwaren zijn, toe te brengen.

Men komt algemeen overeen, dat dit ongeluk door den slechten toestand, waarin zich het hoofd bevond, sedert lang te voorzien was.

ENGELAND.

Londen, 5 December. De heer *George Leadbitter*, de beroemde politieagent en de schrik van al de gaauwdieven dezer hoofdstad, is gisteren op eene ongelukkige wijze om het leven gekomen. Naarvolgens de inlichtingen, welke men daaromtrent heeft kunnen inwinnen, schijnt het, dat hij, gisteren ten 1/2 2 ure in een *Cab* huiswaarts keerde en den koetsier willende beduiden dat hij een verkeerden weg insloeg, met zijn gansche zwaarte naar een kant van het rijtuig overhing, waardoor de *Cab* omsloeg en hem vermorselde. De buitengewone zwaarlijvigheid van dien heer doet zulks niet verwonderen.

Een voorbijganger, getuige van dit droevig voorval, riep om hulp. Men bragt den heer *Leadbitter* naar het hospitaal van *Saint George*, doch alle hulp was te vergeefs, want hij was eensklaps dood gebleven. Zijne vroegere diensten, vooral in de zaken der valsche bankbilletten en van het munten van valsche vreemd geld, hadden hem eenige middelen en de schoonste certificaten over zijne bekwaamheid doen verwerven.

In zijne jeugd was hij het voorwerp der bijzondere toegenegenheid van *George IV*, toen prins *van Wales*, en werd hij vereerd door het onbepaaldste vertrouwen van de hoogste personen, wordende zijne tusschenkomst dikwijls geveerd in hunne particuliere zaken, die soms van den teedersten aard waren, en waarin hij altijd met de meeste omzigtigheid en geheimhouding wist te handelen, waardoor dan ook de algemeene achting hem ten deele was gevallen. Tijdens het voorval, hetwelk een einde maakte aan het leven van den heer *Leadbitter*, had hij den ouderdom van 65 jaren bereikt.

FRANKRIJK.

Parijs. De geruchten loopen hier dat de Prins *Napoleon-Jérôme*, belast met het gouvernement van *Algerie*, niet den titel van Onder-Koning, maar dien van keizerlijk luitenant zal voeren. Het *palais royal* zal den prins, als opvolger van den Keizer, ten verblijve worden aangewezen.

— Z. M. de Keizer is gisteren (6 December) ten 2 ure in een open rijtuig met vier paarden bespannen, uitgereden, om eene wandeling in de *Elyzesche velden* te doen. Twee pikeurs reden vooruit, doch er bevond zich geen militaire geleide noch voor noch achter het rijtuig. Z. M. werd overal door de te samen gevloede menigte met de grootste toejuichingen ontvangen.

— Een gedeelte van het bosch van *Breteuil*, door den heer *J. Lafitte* aan *Louis Philip* verkocht, zal den 15 December openbaar verkocht worden met een inzet van 3 millioenen (franken.)

— De heer *François A...*, een bemiddeld grijsaard van 75 jaren, woonde in eene allerliefste woning in het dorp *Ronville*, departement *Seine et Oise*. Nog vlug en krachtig, smaakte hij dikwijls de genoegens der jagt, ontving talrijk gezelschap en hield eene lekkere tafel, waaraan hij met de grootste gastvrijheid steeds voorzat. Zijne vrolijke en geestige gesprekken behaagden iedereen en hij was algemeen bemind.

Eergisteren verzocht hij zijne gewone gasten weder ter middagmaal. Niettemin werden er geene toebereidselen gemaakt en verwijderde hij, onder verschillende voorwendsels, zijne keukenmeid en bediende.

De uitgenoodigden kwamen op het bepaalde uur aan. Na verscheidene malen gescheld te hebben, zonder dat er opengedaan werd, dachten zij, dat zij door *A...* beet genomen werden. Hierover geërgerd, stoot een hunner tegen de deur, welke zich van zelve opent en allen drongen het huis in. Maar een vreemd schouwspel vertoonde zich aan hunne oogen, toen zij de eetzaal binnentraden. Daar hing hun gastheer aan het koord van de lamp; hij leefde niet meer. Op de tafel lag een brief aan hen gezamenlijk gerigt, van den volgende inhoud:

Vrienden!

Tot heden toe was ik de gelukkigste der menschen. Al mijne ondernemingen gelukten. In mijne jeugd had ik talrijke minnaressen, die mij nimmer verrieden; een harer zelfs was de troost mijner grijsheid. Ik bezat opregte vrienden; geen mijner zinnen heeft mij verla-

ten en evenmin de duivel mij ooit de gedachte ingeblazen om te trouwen.

Ik weet niet welk voorgevoel mij doet vreezen, doch geluk weldra een einde zal hebben. Gewoon aan liefkozingen der fortuin, geloof ik niet hare nukken zullen kunnen verdragen. Ik begrijp het niet, waarom men, als men gelukkig is, minder vrees koestert om te sterven, dan in een ongelukkig toestand. Te vrede over deze wereld, ga ik stilletje naar eene andere. Mijn geheim om gelukkig te wezen, bestond in goed zijn voor allen en in het vermogen om mij door alle te doen liefhebben. Tot wederziens, waarde vrienden.

— De *Moniteur* behelst een besluit, waarin bepaald wordt, dat voortaan, de gouden, zilveren en bronzen munten met de afbeelding des Keizers zullen geslagen worden. Op de eene zijde zullen zij de woorden *Napoléon III Keizer* en op de andere die van *Fransche Keizerrijk* dragen.

DUITSCHLAND.

Berlijn, 1 December 1853. Heden kwam alhier de tijding aan van het ongeluk den broeder des koning *Prins Karel*, op gisteren overkomen, waardoor iedereen diep getroffen werd. De prins, die vol vuur deel nam in de genoegens der jagt, welke in de omstreken van *Postdam* plaats vond, werd door zijn groot maarschalk de markies van *Luchesi* zonder kennis, liggend naast zijn ter neer gestort paard, gevonden. De maarschalk haastte zich bijstand te zoeken en deed de prins naar *Postdam* brengen, alwaar hem de eerste hulp werd toegebragt; vervolgens werd de prins langs den spoorweg naar *Berlijn* vervoerd en aldaar aan de zorgen van den heer *van Langenbeck*, de beroemde chirurgijn der hoofdstad, toevertrouwd.

Het schijnt dat de prins een zeer zwaren val heeft gedaan, die eene sterke kneuzing, zoo niet een heup ontwrichting of zelfs eene beenbreuk ten gevolge moge gehad hebben. Ten dezen opzichte kan nog niets bepaald gezegd worden en zal men het ligten van het eerste verband moeten afwachten, om het werkelijk te kennen. Al de te *Berlijn* aanwezige leden der koninklijke familie hebben reeds bij den vorstelijken ziekte, wiens toestand, hoezeer in dit oogenblik zeer ernstig, evenwel geen al te groote vrees baart, een bezoek afgelegd.

TURKYE.

Te *Konstantinopel* liep in het laatste der maand *November* het gerucht, dat de Russen in de *Caucasus* een groote nederlaag zouden geleden hebben. Het hoofd der *Tcherkessen*, *Schamil Bey*, had, zeide men, zijne magt bijeen getrokken en den Russen een slag geleverd, waarin dezen 30.000 man en 100 kanonnen verloren zouden hebben.

— Te *Weenen* zijn officieele tijdingen ontvangen, welke het ontstaan van den worstelstrijd op de grenzen van *Albanie* tusschen de Turken en *Montenegrijnen*, ook de door de laatsten behaalde overwinningen bevestigen. Na zijne plegtstatige intrede in het stormen derhand genomen fort *Zabiah*, heeft de prins van *Montenegro* onmiddellijk een verslag van die gebeurtenissen aan den Russischen consul te *Ragusa* ingediend. Een telegrafisch berigt van *Triest*, tijdingen van *Konstantinopel* tot 29 *November* mededeelende, meldt dat de *Porte* als nu ten gevolge dier daadzaken besloten heeft een legerkorps tegen de *Montenegrijnen* te zenden en het bevel daarover heeft toevertrouwd aan *Oemar-Pacha*.

— Tijdingen van *Damas* van 18 *November*. verzekerden dat de *Drusen* beloofd hadden, te beginnen met de volgende maand, zich aan de conscriptie te onttrekken, en ten gevolge van dat de Turksche troepen zullen terugkeeren en nog alleen in *Tiberiade* tegen de *Bedouinen* te veld trekken.

— In weerwil der vroegere tegenstrijdige geruchten schijnt het toch zeker te zijn, dat er niets veranderd is in het huwelijksontwerp tusschen *Reschid-Pacha* en de zuster van den Sultan, hetwelk doet gelooven dat die *Pacha* weder spoedig deel zal nemen in de openbare zaken. Dat geloof bezit te meer grond, omdat de Sultan bijzonder gehecht is aan zijnen vorigen minister en de tegenwoordige moeilijkheden een te zware last schijnen te zijn voor den huidige *Groot Vizier*, die zulks naar men zegt, dan ook nederig erkent.

— Men schrijft van *Smirna*:

Laatstleden *Donderdag* is een Turksch schip, komend van *Alexandrie* en waarop een groot aantal bedevaartgangers, naar *Mekka* bestemd, ingescheept waren, door een zeeroover aangeast.

Toen de Turksche kapitein dien zeeroover zag naderen, maakte hij zich tot weerstand gereed en gaf bij de eerste poging tot enteren vuur, waardoor hij verscheidene zeeroovers gedood en gewond heeft. Maar een tweede vaartuig kwam door kracht van roeijen van de kust den aanval te hulp, waarna zij zich gezamenlijk van het Turksche vaartuig meester maakten en

de bedreigde bewoners bij te staan. Ieder planter vreesde een opstand onder zijne negers, ieder kleine landbouwer zag reeds zijne maïsplanten uitgerukt en zijne tabaksvelden vertrappt; de kranken, en zij waren in grooten getale baden en smeekten, dat men hen niet aan de woede der wilden prijs geven zou. De oorzaak van dezen panischen schrik was de aankomst eener horde roodhuiden, die over den verkoop hunner landerijen met met den man, dien men gemeenlijk den agent der *Indianen* noemde, onderhandelen wilden. Deze agent had den last, om telken jare onder de hoofden der naburige stammen de geringe geschenken uit te deelen, welke hun de regering van *Washington* toezond. Ditmaal gold het de voorbereiding der oorkonde betrekkelijk den afstand van hun gebied, en bij deze plegtige gelegenheid kwamen zij in vrij groote menigte op de zonderlingste wijze getatouëerd en beschilderd opdagen. Door de geweschen, welke geheel de bevolking in opschudding hadden gebragt, wilden zij slechts een denkbeeld van hunne magt geven. Deze fantasie, vergezeld van een gruwelijk gehuil, dat meer dan honderd krijgers uitstiet, had meer van een vijandelijke aanval, dan van de inleiding tot een vredesverdrag. Wie ooit het schouwspel van zulk een grotesken triomftogt heeft bijgewoond, waarbij de bijlen, messen en lansen in de zon slikeren en de schedelhuiden hunner slagtoffers den overwinnaars als trofeeën dienen, zal ligt begrijpen, dat een

tot den krijg uitgerust *Indiaan* een schrikbeeld is, dat niet alleen kinderen, maar ook volwassen mannen het bloed kan doen stollen.

Uit voorzorg bleef de milicie onder de wapens en niemand verliet de vaster woonsteden, om de verschrikte omwonende planters gerust te stellen. Bij het eerste alarm had de oude *Faustin*, wiens moed door een nieuwen koortsaanval verzwakt was, de vlugt genomen en zijne beide zonen gedwongen, hem te volgen. Deze die hunnen vader krank en door een nameloos schrik gepijnigd zagen, gehoorzaamden aan zijn verlangen, zonder eerst veel te vragen, of zijne bezorgdheid gegrond was. Zij wierpen over zijne schouders den beerenhuid, dien zij van hun uitvlugtje naar de *Sabina* meêgebragt hadden, sloten de hut en gingen met hem op weg. De grijsaard leunde op *Stevens* schouder. Antoon ging voor hen uit. Toen zij een uur lang in 't woud omgedwaald hadden, zeide de oudste:

„Vader, ga op het kleine eiland van de *Rode Rivier*, tegenover de plaats, waar wij onze boot verbergen. Niemand zal u daar opzoeken.”

De grijsaard knikte met het hoofd, want hij was buiten adem en kon niet antwoorden. Toen zij de rivier naderden, smeekte *Antoon* den ouden man, hem te vergezellen, naar den planter te gaan of althans in de naast plantaadjes te vernemen, wat uit hem geworden was. „Twee riemslagen,” voegde hij er bij, „brengen u bui-

ten alle gevaar. Onze vriend is ver van zijne landerijen, alleen met zijne dochter midden in de wouden als hem iets overkwam...”

Nauwelijks was de lange *Canadaan* eenige treden van den oever verwijderd, toen hij een dof gehuil meende te vernemen. Hij bleef luisterend staan; — hetzelfde geluid klom op nieuw. Met de buks in de hand sloeg hij naar de plaats terug, waar hij den grijsaard had verlaten; doch vervolgens overlegde hij, dat de boot des evenals zijn broeder reeds naar het eiland gebragt moe hebben, waar nooit iemand landde. Na een langen tijd kwam hij aan de zomerwoning van den planter. De maatschappij maakte juist toebereidselen, om weder naar zijne boomwolplantsoen terug te keeren. *Marie* was van den voet bijgaanden angst reeds bekomen en had al hare opgeruimdheid terug. Zij spotte een weinig over de bezorgdheid welke de *Canadaan* nog voedde, en om hem volkomen gerust te stellen, las zij hem een brief voor, waarin vriend haars vaders het voorgevallene in het dorp verhaalde:

„Ik weet niet, of alles geheel rustig is beneden de rivier,” antwoordde *Antoon*; „ik weet enkel, dat ik dezen morgen den kreet van een wilde gehoord heb.”

„Of van een opgeschrikten uil,” antwoordde de meisje. „Ge hebt u eens in 't hoofd gezet bang te zijn die schrik spookt u zeker nog wel acht dagen door het hoofd. Onderwijl begeleidt ge ons tot onze woning.”

bet in den grond boorden, na vooraf al de aan boord zijnde personen vermoord te hebben.

Zoodra dit bloedig voorval te Smirna bekend was, hebben de directeuren der Assurantie Maatschappij den handel bekend gemaakt, dat zij geen nieuwe assurantien naar den Grieksch Archipel zouden doen. Groot is de ongerustheid daardoor ontstaan, dewijl juist in deze tijd belangrijke zaken gedaan worden en de kooplieden gewichtige verzendingen te doen hebben naar Chio, Samos enz., welke zij als nu noch over land noch over zee kunnen bewerkstelligen, uit hoofde van de land- en zeeroovers. Men spreekt er van, dat al de Europeanen verenigd een protest tegen de onverschilligheid en kwaden wil van den Gouverneur Kiamil Pacha willen indienen, doch het gebrek aan goede onderlinge verstandhouding doet vreezen, dat die stap vruchteloos zal afloopen.

ZUID-AMERIKA.

Het gouvernement der Argentijnsche republiek heeft bepaald, dat de in dien Staat aankomende vreemdelingen niet zullen worden toegelaten, ten zij hunne pas- sen gevisseerd zijn door een consulaire agent van dat gemeenebest, ter plaatse van waar zij vertrokken zijn.

ALGERIE.

Sedert twee maanden had een nieuwe Sherif, de eerst onlangs onderworpen stammen, gevestigd tus- schen Kabylie en de Woestijn, op nieuw in opstand gebracht. De generaal Pelissier werd gelast te weder- tot hun pligt te brengen. De generaal Yousof heeft een der zuidelijkste stammen letterlijk vernietigd en Pelissier de overige opstandelingen in hun eigen land aangetast.

Het volgende telegrafische bericht vermeldt den uit- slag.

Toulon, 10 Dec. 1852, ten 2 ure.

Hoofdkwartier van Medeah, den 6den ten 10 ure.

De stad Laghouat is gisteren stormenderhand inge- noemen. De troepen beklommen de bres met een on- wederstaanbaar vuur onder den uitroep: *Leve de Kei- zer!* De aanval begon des morgens en ten 12 ure spreid- de de arend van het 2de regement Zouaven zijne vleu- gelen op de Casbah der stad uit.

Nadere bijzonderheden omtrent dit schitterend wa- penfeit, hetwelk den generaal Pelissier en de onder- hem dienende generaals, officieren en soldaten zooveel eer aandoet, zullen met den volgende post toegezonden worden.

BIKMAN.

Volgens berichten uit Rangoon, loopende tot den 2den Februarij, zoude te Ava eens omwenteling zijn uitge- broken en de Koning reeds ontroond en gevangen zijn genomen. Te Calcutta liep het gerucht, dat hij sedert overleden is; doch zulks eischt nog bevestiging.

JAPAN.

Ten aanzien van de expeditie der Amerikanen naar Japan, valt nog te vermelden, dat onder de derwaarts mede te nemen geschenken voor den keizer van dat rijk zich bevinden:

Eene locomotief met bijbehorende ijzeren sporen ter- lange van tien mijlen;

Een electrisch telegraaf-toestel met bijbehorende dra- den van genoegzame lengten, om van des keizers pa- len naar eene der voornaamste steden te worden ge- leid;

Een toestel om daguerreotypes te vervaardigen;

Een prachtig jacht en wyders een vijftigtal kisten met onderscheidene goederen van huishoudelijken aard.

CHINA.

De Straits-Times van den 22sten Februarij j. deelt omtrent den opstand in dat rijk berichten uit Hong-kong mede, loopende tot den 11den bevorens, en luidende als volgt:

Het oproer in China schijnt hand over hand toe te nemen en in het gemoed des keizers de hevigste on- rust te hebben verwekt. De opstandelingen rigten in het Noorden des rijks groote schade aan en schijnen Nanking, de oude hoofdstad des rijks, te willen na- deren. De gouverneur Sou zoude zich door zeker ver- gift (gold-leaf genaamd) hebben vergiftigd; — ten he- vigste gefolterd door het verdriet van herhaaldelijk door de muitelingen te zijn verslagen.

De North China Herald trekt den dood van dien gouverneur in twijfel; doch bevestigt echter de vroe- gere tijdingen aangaande de voordeelen door de opstan- delingen behaald.

The China Mail gewaagt, zoo als wij reeds vroeger in No. 16 mededeelden, van het aanvoeren van Fran- sche Jesuiten in het leger der muitelingen, welk ge- rucht evenwel door de Friend of China wordt weer- sproken. zonder nogthans die tegenspraak eenig aan- zien van gezag te geven.

MALACCA.

Brieven van den 17den der vorige maand te Singa- pore ontvangen melden, dat de Europeanen, bij de goeddellingen te Mount Ophir, zich welvarende bevin- den. Het aantal hunner aldaar werkzaam, bedraagt nu 7 of 8 personen, terwijl meer andere derwaarts op weg zijn. Een der voornaamste kooplieden van Ma-

lacca begaf zich op den 14den bevorens derwaarts, om ten aanzien van den rijkdom, omvang, enz. der goud- lagen inlichtingen te verzamelen. Mogten die overeen- komen met de gunstige berichten. ter dier zake in om- loop, dan zal vermoedelijk onder de bewoners van Malacca zich weldra eene compagnie voor de mijnen vormen.

De thans bij de delvingen werkende Europeanen had- den zich aan den voet des bergs gelegd, hebbende zij in hunne dienst 20 tot 30 Chinesche koelies.

Kunsten, Wetenschappen, Landbouw, Nijverheid, Land- en Volkenkunde.

De Nederlandsche Scheepvaart-Wetten.

(vervolg en slot van No. 17.)

Wanneer wij nu uit de cijfers van die opvolgende jaren een geheel maken, zoo bekomen wij de navol- gende tabel.

Nieuw gebouwde schepen in de vaart gekomen:		
In het jaar	Schepen.	Tonnemaat.
1847	154	metende 9,885 Last.
1848	126	10,700
1849	193	12,881
1850	136	12,598
1851	167	17,794

Nu zoude, bij een oppervlakkige beschouwing dezer statistiek, welligt de aanmerking voor de hand liggen: • Hieruit spreekt niets ten voordeele der nieuwe wet- • ten; er blijkt slechts een doorlopende afwisseling van • meerder en minder, en het grootste getal der gebouwde • schepen vindt men juist in het laatste jaar vóór den • hervormden toestand; — het jaar 1849 was nog ge- • heel onder het oude stelsel, en juist in dat jaar is • het grootste getal schepen gebouwd. Doch men zoude alsdan een verkeerden maatstaf genomen hebben; — en dit springt reeds dadelijk in het oog, wanneer men de tonnemaat vergelijkt; immers het jaar 1851, ofschoon een kleiner aantal schepen aangevende, geeft een aan- zienlijk grooter omvang in tonnemaat. Het onderzoek hiernaar voortzettende, bevindt men dat er in 1849 gebouwd waren 15 driemast-schepen, met 4,509 last, en in 1851 gebouwd 36 driemast-schepen, met 10,506 last, zoodat het kleiner getal schepen in 1851 reeds dadelijk meer waarde bekamt.

Bovendien bevat de tabel ook de schepen beneden de 50 lasten, en in dit getal is eene groote afwisseling van jaar tot jaar. zoodat hetzelfde jaar 1849, bij zijn klein getal driemasters, tevens een groot aantal van de kleinere schepen heeft, namelijk 98, terwijl 1851 er slechts 21 van deze soort aangeeft.

Neemt men deze beide gevallen in aanmerking, dan verkrijgt de tabel een geheel andere waarde.

En zonderen wij nu over al de vijf jaren de schepen beneden 50 last en hunne tonnenmaat af, en bepalen wij ons alzoo tot den aanbouw der grootere schepen, dan vinden wij:

Nieuwe schepen boven de 50 last in de vaart gekomen.		
In het jaar	Schepen.	Tonnemaat.
1847	93	metende 8,134 last.
1848	105	10,127
1849	97	10,125
1850	110	11,853
1851	146	17,180

terwijl het getal der driemastschepen, (fregatten en barken) afzonderlijk beschouwd, in die jaren was 11, 14, 15, 20, 36.

Des te belangrijker is naar onze bescheiden meening deze vermeerderde aanbouw van fregatten en barken, omdat die plaats vindt juist op het tijdstip waarin de Handelsmaatschappij het tarief harer vrachten heeft ver- laagd. — hetgeen dus als tweede ongeluk op de Neder- landsche reederijen scheen neder te komen. Uit de uit- komst blijkt dat de klagten welke te dien opzichte ge- hoord werden, ongegrond zijn geweest, want zoude er anders zooveel schepen zijn gebouwd met dat stellig vooruitzicht van verlies?

En werd die vermeerdering van Nederlandsche ton- nenmaat verkregen ten koste der inlandsche scheeps- bouw-nijverheid? Met andere woorden: is die ver- meerdering ook toeteschrijven aan een groot getal vreem- de schepen die Nederlandsche zeebrieven verzochten?

Hieromtrent vindt men de navolgende opgaven:

Ao. 1851.	Schepen.	Last.
nieuwe schepen in Ned. gebouwd....	154	met 16,714
en hierbij vreemde schepen in de vaart gebragt.....	13	1,080
	167	17,794 (*)
hierbij Nederl. schepen reeds uit de vaart, doch in 1851 weer in de vaart gebragt:.....	14	1,579
	181	19,373 (*)

(*) Het cijfer van de redevoering des Ministers van Financien.
(*) Het cijfer der Statistiek van Handel en scheepvaart.

De tonnenmaat der vreemde schepen in de vaart ge- bragt, bedroeg dus circa 6 pCt. van de aangebouwde Nederlandsche tonnenmaat — en nog minder van de ge- heele in de vaart gebragte tonnenmaat. — Zooveel voor het jaar 1851 op zich zelf genomen. Verder zeide de Minister: • Sedert de invoering der wet zijn Neder- landsche zeebrieven verleend aan 22 vreemde schepen metende 2046 last. — Wanneer wij nu daarvan af- trekken de cijfers van 1851 (13 vreemde schepen met 1080 last), dan bevinden wij voor de andere jaar- ruimte (4 laatste maanden van 1850 en 8 eerste maan- den van 1852) te zamen 9 vreemde schepen met 968 last.

Het aandeel der vreemde schepen is dus van geen noemenswaardig bedrag.

Men ziet dus sterke toeneming van Nederlandschen scheepsbouw van het oogenblik af, waarop de nieuwe wetgeving in werking treedt, even gelijk men zulks voor Engeland zag. (*) Eene andere vraag zou het zijn of die plotselinge toeneming in dezelfde mate zal aanhouden, en met reden zou dit welligt moge betwijfeld worden; maar er is nog billijke grond tot tevredenheid, al is de toene- ming van scheepsbouw niet in de alleraanzienlijkste ver- houding als van 10,125 last (het laatste jaar van het oude stelsel) tot 17,180 (het eerste jaar van het nieuwe stelsel), een verschil in meerder van ruim 70%.

Indien men eene vergelijking maakt met de cijfers, welke over de eerste 8 maanden van het thans loopende jaar worden medegedeeld, dan is het zelfs niet onwaar- schijnlijk, dat er ook hier, na de eerste snelle vaart, een oogenblik van stilstand en verademing zal plaats vinden. (*)

Maar zelfs in dat geval verliest het groote cijfer van 1851, naar onze meening althans, niets van zijne waarde.

Ware die vermeerdering door plotseling toekennen van premien, enz. te voorschijn geroepen, dan ware er wel- ligt billijke reden tot bezorgheid; maar thans is zij daar- gesteld, juist door wegvallen van eenen kunstmatigen toestand, door het overlaten aan eenen meer natuurlij- ken loop van zaken; — en in dat geval bewijst de vermeerdering, dat de krachten van scheepsbouw en scheepvaart te groot waren voor dien leiband, waarin zij onder schijn van bescherming gekneld gingen; het bewijst dat de prikkel der concurrentie heilzaam op hen werkte.

Bij ontneming van geldelijke voordeelen aan koopwa- ren onder Nederlandsche vlag,

Bij ruimere openstelling van vreemde concurrentie voor scheepsvrachten,

Bij vrij aanmerkelijke verlaging van de scheepsvrach- ten der Handelsmaatschappij,

Hetgeen dus alles evenzeer ten nadeele van Nederland- sche reederijen en scheepsbouw scheen uit te loopen, — in weerwil van dat alles te zamen vermeerderd de scheeps- bouw. En al ware het nu zelfs, dat die vermeerdering in de eerste oogenblikken eene al te groote sprong neemt, dan zou dit nog slechts een bewijs zijn van te groote veerkracht van den Nederlandschen handel. reederijen en scheepsbouw, — en dan komt onwillekeurig de wensch op: mogt men nog dikwijls zulke bewijzen van te groote veerkracht in de geschiedenis van Nederland's nijver- heid hebben op te teekenen.

Moge het bovenstaande iets bijbrengen, om den lezer te doen instemmen met de aangehaalde verklaring des Ministers: • Aanvankelijk geloof ik nu te mogen bewee- ren, dat de scheepvaartwetten van 1850 eene heilzame werking uitoefenen. "

(*) Opmerkelijk is voorzeker de toeneming van de scheepvaart der beide handelsvolken Engeland en Nederland, van het oogenblik dat men de beginselen van begunstiging laat varen.

Het is echter daarbij niet te ontkennen, dat de hervorming op een uitstekend gunstig oogenblik plaats vond, — en onder die gun- stige omstandigheden is onder anderen te rekenen, de uitgebreide stoomvaart en de ontwikkeling der stoomboot-industrie in het geheel welke op verschillende punten van den aardbol gelijktijdig plaats vindt. — Van daar eene groote vraag naar steenkolen en eene aan- zienlijke tonnenmaat wordt daardoor bevracht. — De schepen, alzo- eene voordeelige uitvacht kunnende bedingen, hebben tevens ge- legenheid, om overzeesche producten herwaarts aan te voeren, en van daar steeds vermeerderende scheepvaart.

Dit alles neemt niets af van de voordeelige gevolgen der vrijere scheepvaartwetgeving, maar welligt dient het in het oog gehouden te worden, bij de beoordeeling der aanzienlijke vermeerdering in de allerlaatste jaren.

De hervorming, op minder gelukkige tijdstippen ingevoerd, zoude even weldadige, doch welligt niet zulke sterk-sprekende gevolgen getoond hebben.

(*) Door vergelijking van de redevoeringen des Ministers, van de jaren 1851 en 1852, bevindt men:

Nieuwe Nederlandsche Schepen.		
Eerste 8 maanden	Schepen.	Last.
1840	105	met 8,667.
1851	116	14,784.
1849	104	10,816.

Hieruit schijnt dus op te maken, dat de eerste snelle voortgang voor het loopende jaar niet in dezelfde verhouding zal aanwezig zijn, en dat 1852 waarschijnlijk beneden 1851 zal blijven, ofschoon toch merklijk boven 1849 en 1850.

er eens weer een bruiloft in den omtrek, laat mij u dan niet weer als een ridder van de treurige figuur rond wandelen. Mijn God, hoe waart gij dien avond zoo dwars! Schoon, ik vergeef u dat, omdat gij ons thans opzoekt, wat althans een teeken van een goed hart is. Laat ons thans gaan!"

• Meijuffer, "antwoordde Antoon op ernstigen toon, gij zijt hier in veiligheid, gij en uw vader; de mijne daarentegen is in gevaar, althans dat reken ik, en nog meer, hij is ziek. Ik verlaat u."

De planter reikte hem de hand, en Antoon ging, na hoofd te hebben spoedig terug te komen en tijding van vader Faustins toestand te brengen.

Omzigtig, maar met snellen tred voortspoedend, kwam Antoon ter plaatse, waar hij zijn vader had verlaten. Het was nacht; eene diepe stilte heerschte in het woud. De Canadään trad aan den rand van 't water, en gaf een teeken, zoodat die op het eiland waren het hooren moesten; maar niemand antwoordde. Verrast en ver- ontdaan zocht hij de hoot in de biezen, maar vond haar niet. Welligt had Steven zijn vader naar de hut terug- gehaald. Hij haastte zich, niettegenstaande zijne ver- moeding, met allen spoed derwaarts; doch ook hier kon hij geen oplossing van het raadsel, dat hem doo-

delijk begon te beangstigen. De hut was door brand vernield en niets meer dan een hoop half verkoolde balken. Bij 't aanschouwen van dit ongeluk zonk onze goede jon- gen op de knien neder en begon te schreijen als een kind. Wat was geworden uit hen, die hij zocht? Leef- den zij nog? Alleen door de bosschen te loopen, die een onzigtbaren vijand schuil hielden, ware even goed geweest, als een nutteloozen, zwaren dood te gemoet te gaan. Het scheen hem verstandiger, tot den planter te- rug te keeren en van dien hulp en bijstand te vragen. Toen hij daar den drempel betrad hijgend na zijn haas- tigen loop, flauw van honger, onrust en uitputting, voelde Antoon zich eene onmagt nabij. De planter was hevig geschokt, toen hij dien reusachtigen man daar zoo bleek, ontdaan en met knikkende knien voor zijn ge- zigt zag staan. Zonder zich het verdwijnen der beide Canadaneu te kunnen verklaren, begrepen vader en dochter toch dadelijk, dat hier een groot ongeluk ge- schied moest zijn. In plaats echter van Antoon met ijdele troostwoorden lastig te vallen, drong de planter hem, door voedsel en 't nemen van eenige rust zijne krachten weder te herstellen. • Met drie uren, " zeide hij, • zitten wij, gij en ik, te paard; vier vertrouwde negers zullen ons vergezellen en zoo God wil, zullen wij de verlorenen weer zien terug te vinden."

Met het kriecken van den dag maakten zij zich op. Eerst doorzochten zij den omtrek van de vermelde hut.

De menschen, die zij onderweg ontmoetten of die zij in hunne woningen opzochten en ondervroegen, hadden niets gezien of gehoord. Zij verzekerden, dat de wil- den, zich in deze buurt even weinig vertoond hadden als elders. Zelfs de vrouwen en kinderen waren geheel van den panischen schrik der voorafgegane dagen be- komen.

• Ik heb toch hun gehuil gehoord, " herhaalde Antoon telkens. • Zij hebben onze hut verbrand. O, die wil- den, die wilden! — Zij hebben mijn vader vermoord!"

En toch, allen, die hem zoo hoorden spreken, haal- den de schouders op en schenen van oordeel, dat hij zijn verstand had verloren --

Advertentiën.

Op Vrijdag 11 Maart zal in het local de ZON mede worden verkocht door den ondergeteekende: 80 vsatjes dubbel voor paake boter zonder reserve, benevens eenige spiegels.

(128) E. S. VOUTE, Makelaar.

Le soussigné a l'honneur de prévenir qu'il a pris définitivement pour domicile la maison occupée ci-devant par Monsieur Racine à Molenvliet.

(116) COUDRAY.

Een jong mensch sedert eenige jaren in den handel en gedurende den laatsten tijd op eene suikerfabriek werkzaam geweest zijnde, en van goede getuigschriften voorzien, zag zich gaarne wederom in eene dergelijke betrekking geplaatst. Adres met franco brieven bij den boekhandelaar H. M. van Dorp te Batavia.

(120)

Een jong mensch van goeden huize die reeds vijf jaren werkzaam is geweest op suikerfabrieken, zoowel met stoom als zonder stoom gedreven, verlangt eene betrekking als onderadministrateur. Er zal minder op gage dan wel op goede behandeling gelet worden.

Adres F. D. Grampre, Molière en Co. te Soerabaya.

(133)

Een gepensioneerd officier in middelbaren leeftijd wenschte als administrateur op eene fabriek of landerijen geplaatst te worden.

Adres La. Z. Drukker van den Java-Bode. (Brieven franco.)

(123)

Men verlangt iemand, grondig bekend met het dubbel Italiaansch boekhouden, tot het geven van onderricht in hetzelfde. Adres W. J. van Haren Noman.

(124)

CHANGEMENT DE DOMICILE.

F. A. Racine, horloger, demeure hôtel de Rotterdam, chez lui, de bonnes boîtes à musique, montres, pen-tilles de bureau et de voyage.

(130)

TE KOOP

Een mooi bastaard rijpaard, adres bij den heer H. M. van Dorp.

(125)

TE KOOP

Eene bankactie.

(127) E. S. VOUTE, Makelaar.

Louis d'ors.

bij (119) E. S. VOUTE, Makelaar.

TE KOOP

Nieuwe meubelen, in het local de ZON bij (117) E. S. VOUTE, Makelaar.

TE KOOP

Door vertrek, eene nette hendy met paard en tuig compleet, te bevragen bij den heer van Dorp.

(118)

à contant te koop à f 100,— rec.

Een geheel compleet en zeer goed geconditioneerd exemplaar van het Tijdschrift van Nederlandsch-Indië, te bevragen bij H. M. van Dorp te Batavia.

(131)

IN LEEN

f 5000,—.

Onder solide voorwaarden, bij (126) W. BRUINING.

Men verlangt te Batavia te koop een huis van f 7000,— à f 9000,—. Adres W. J. van Haren Noman.

(136)

TAL-METHODES.

I. Baudet, Fransche oefeningen met de noodige spraak-kunstige aanwijzingen, zijnde eene volledige handleiding tot de leerling der taal. 8 stukken... f 9,—.

II. Sadler, Grammaire pratique de la langue anglaise, ou methode facile pour apprendre cette langue, avec une planche coloriée... f 4,—.

III. Hamelberg, hoogduitsche spraakkunst voor Nederlanders bewerkt... f 5,—.

(135)

VAN HAREN NOMAN.

PATENT-SMALKANDENSCH BOUSSOLES

uit de fabriek van van Embden, te Amsterdam, keurig en zorgvuldig bewerkt, in flauweel gevoerde etui, ontvangen bij

(134)

VAN HAREN NOMAN.

Al degenen, welke iets te vorderen hebben, dan wel verschuldigd zijn aan den boedel van wijlen den in 1850 te Padang overleden Chineschen handelaar Lim Kong Ko, gelieven daarvan uiterlijk op den eersten Mei aanstaande, aangifte of betaling te doen aan de ondergeteekende executeuren testamentair.

PADANG, den 16 Februarij 1853.

(108) LIM THOE.
LIM KING TJONG.
NJO TJIT.

Voor den zeer geringen prijs van f 18,— receptis zijn nog eenige exemplaren van

van Meek's Woordenboek der Nederduitsche en Fransche talen in 4 deelen, te bekomen bij H. M. van Dorp te Batavia.

(121)

MAGAZIJN VAN KANTOOR-BEHOEFTEN

bij H. M. VAN DORP te Batavia.

Ontvangen: marmieren en metalen leijen, pro patria, groot en klein mediaan, blaauw, geel en bruin Oliphants pakpapier, gekleurde griffels, rood kantoorband, elastieken bandjes, diamanten en ganzen pennen, stalen pennen in alle soorten, gom-ouwels, blaauw en wit post in 4^e en 8^e, post verguld op snede, schrijf- en teeken-potlooden, inkt in alle soorten, kantoorboeken in velerlei grootte, speelkaarten zonder en met vergulde randen. (131)

Voor passage naar Nederland wordt aangeboden het Ned. barkschip Koninklijke Nederlandsche Yachtclub kapt. E. van Lindern, zullende vermoedelijk tegen half April van hier vertrekken. Voor nadere informatie adressere men zich te Samarang bij de heeren Dorrepaal & Co. of alhier bij

(138) VAN OMMEREN, RUEB & Co.

Scheeps-Berigten.

Straat Sunda doorgezeild.

Datum.	Vlag.	Namen der Schepen.	Gesagvoerder.	Van.	Datum.	Naar.
Februarij 27	Amerikaansch.	Lady Franklin	G. Najel	Manilla	22 Februarij	Boston
Maart 1	Nederlandsch.	Vlet Gebroeders	C. van Veenck	Batavia	26	Nederland

Aangekomen Schepen te Batavia.

Datum.	Vlag.	Namen der Schepen.	Gesagvoerder.	Van.	Datum.	Agenten.
Maart 1	Hamburgsch.	Cesar Godofroi	Behn	Sydney		Metzendorf, Wilms en
" 2	Ned.-Indisch.	Djanie	Sendalie	Palembang		
" 3	"	Harriet	Ross	Kokos eilanden		Adam en co.
" 4	Nederlandsch.	Mercureus	Veeneman	Port-Melbourne		MacLaine, Watson en co.
" 4	Engelsch.	Stephano	Campbell	Glasgow		Adam en co.
" 4	Nederlandsch.	Lacipares	Kloppenburg	Port-Jackson		B. Kopersmit en co.
" 4	Engelsch.	Travancore	Brown	Swan-Rivier		MacLaine, Watson en co.

Vertrokken Schepen van Batavia.

Datum.	Vlag.	Namen der Schepen.	Gesagvoerder.	Naar.
Maart 2	Nederlandsch.	Henriette Elisabeth Susanna	Prater	Nederland
" 5	"	Stad Utrecht	Jaski	Cheribon
" 5	"	J. C. Schotel	van Beest Holle	Soerabaya
" 5	Amerikaansch.	Mermaid	Smith	Californie
" 5	"	Lacy Elisabeth	Crosby	"
" 5	Fransch.	Louisa Cesar	Chatelain	Samarang

In lading liggende Schepen te Batavia.

Vlag.	Namen der Schepen.	Gesagvoerder.	Bestemming.	Agenten.
Nederlandsch.	Lacipares	Kloppenburg		B. Kopersmit en co.
"	Willem de Groot	Ouweland	Soerabaya	"
"	Doelwijk	Kramer	Nederland	"
"	Asia	Abraham	"	Haager & Schuurman
"	Mercureus	"	"	"
"	Nijverheid	Bus	Soerabaya	"
"	Soemba	Kayser	"	de Weerd, Rayl en co.
"	K. N. Yachtclub	Lindern	Samarang	van Gansma, Roth en co.
"	Akyone	Sandberg	Nederl.	Buwalda, Schutler en co.
Nederl.-Indisch	stooms. Maasmeer	Schmidt	Samarang Soerabaya Molukko's	B. Kopersmit en co.
"	Chadelle	Baoseer	Nanka	Coulster.
"	Yatie Liong	Kiong Koen	Padang	Lim Hoa.
"	Marsok	Said Hamid	Muntok	Coulster
"	Djelanie	Said Ali	Cheribon en Samarang	"
"	Harriet	Ross	Kokos eilanden	Adam en co.
Engelsch	Stephano	Campbell	Singapore	"
"	Richard and William	Brigstock	Australie	Hunter, Houghton en co.
"	Glendaragh	And. White	Cork	MacLaine, Watson en co.
Amerikaansch	N. B. Palmer	G. B. Lower	New-York	Paine, Stricker en co.
Hamburgsch.	Cesar Godofroi	Behn		Metzendorf, Wilms en co.

De Nederlandsche Particuliere Schepen zijn aangeduid met een *.

Aangekomen Passagiers.

Met het Ned.-Ind. schip Harriet, de heer J. Ross.

Vertrokken Passagiers.

Met het Ned. schip Henriette Elisabeth Susanna, de heeren L. Schumacher, H. de Vries.

Handels-Berigten.

De wekelijksche Gouvernements veilingen van Spaansche Matten hebben plaats gevonden tot de navolgende gemiddelde prijzen:

Datum.	Soort.	Prijs.
Oct. 16 1852.	40000 Mexicaansche met den Arend.	f 2,78 1/2 zilver.
" 23	40000	" 2,76 1/2
" 30	40000	" 2,72 1/2
Nov. 6	40000	" 2,69 1/2
" 13	40000	" 2,71 1/2
" 20	40000	" 2,70 1/2
" 27	40000	" 2,70 1/2
Dec. 4	40000	" 2,70 1/2
" 11	40000	" 2,70 1/2
" 18	40000	" 2,70 1/2
" 24	40000	" 2,67 1/2
" 31	40000	" 2,76
Jan. 22 1853.	40000	" 2,63 1/2
" 29	40000	" 2,61
Febr. 5	40000	" 2,60
" 12	40000	" 2,62
" 17	40000	" 2,61
" 26	40000	" 2,61
Maart 5	40000	" 2,60

Aanvoer.

Van Palembang per ned. ind. bark Djelanie gez. Said Mohamat bin Ali.

9 keld. genever oude ind. v. Batavia.
346 1/2 pic. rotting. N. H. M.
280 kn. ong. katoen 280 do. 974 zakk. do. Order.
5 1/2 pic. wit. damm. 1 1/2 do. drakenbloed 350 str. zeilgaren 1
corgs. tenhoogs 25 pr. tinne potijl 1/2 corgs. zijde doeken 2/20
do. do. kleedjes 21 1/2 pic. gambier. Tjoe Hian-Ing.
1000 guld. zilver. specie Jos Jankling.
82 st. rott. matten 1040 guld. zilver. specie. Soek achmt. so. E.
1 1/2 corg. sarongs 4 do. matten 3/4 zijde kleedjes Soek abas Bakar
22 pic. glanz vrucht. 55 1/2 zwt. damm. 5 corgs. sierie doeg. 30.000
st. kroepoeks Soek Moekmt. Basama.
Praup. van CroE. gez. Kaledian.
140 pic. damm. Order.

Stoomboot BANDA.

Het vertrek van bovengenoemde Stoomboot is voorloopig bepaald als volgt:

Van Soerabaya naar Samarang	Dingsdag den 8 Maart
Samarang	Batavia Vrijdag 11
Batavia	Samarang Woensdag 16
Samarang	Soerabaya Zaterdag 19
Soerabaya	Samarang Woensdag 23
Samarang	Batavia Vrijdag 25
Batavia	Soerabaya Woensdag 30
Soerabaya	Batavia Zondag 3 April

via Samarang om passagiers te landen. Nadere informatiën zijn te bekomen ten kantore van

de Agenten,

(122) B. KOPERSMIT & Co.

Stoomschip PADANG.

Het vertrek van dit stoomschip via Bencolen naar Padang, is bepaald de tweede de na aankomst der verwacht wordende landma. Voor passage en nadere inlichtingen gelieve men zich te wenden tot

de Agenten,

(137) B. KOPERSMIT & Co.

Théâtre Français de Batavia.

Direction de M. Honoré Comget.

Lundi, 7 Mars 1853.

Première représentation du septième mois de l'abonnement.

LA REINE DE CHYPRE,

Grand Opéra en 5 actes, musique d'Halévy.

Gedruckt te Batavia, bij N. BRUN.